

نماز آب دین؛ گفتاری درباره جایگاه ویژه نماز در دین اسلام

یکی از شگفت انگیزترین تعبیرات در کلام پیامبر اسلام درباره نماز این است که می فرماید نماز آب دین است و دین به منزله یک درخت است.

خبرگزاری مهر- : یکی از شگفت انگیزترین تعبیرات در کلام پیامبر اسلام درباره نماز این است که می فرماید نماز آب دین است و دین به منزله یک درخت است.

آب زیربنای حیات موجودات زنده است و این حقیقتی است که قرآن مجید به آن اشاره دارد: وَجَعَلْنَا مِنَ الْمَاءِ كُلَّ شَيْءٍ حَيٍّ؛ هر چیز زنده ای را از آب آفریدیم.

آب طروات بخش زندگی، پاک کننده، شستشوگر، سبب خرمی و زیبایی، عامل رفع تشنگی، رشد دهنده نباتات، برطرف کننده آلودگی ها، وسیله پدید شدن ابر و باران، و آبادکننده سرزمین های خشک است.

کسی که مزرعه یا باغ یا زمین قابل زراعت را می خواهد بخرد، یکی از اصولی ترین سخنانش با فروشنده درباره آبی است که مزرعه یا باغ یا زمین قابل زراعت را مشروب می کند، اگر آب فراوانی داشته باشد آن را با اشتیاق می خرد وگرنه با ناخشنودی از این که کم آب است از خرید آن خودداری می کند.

نماز، در عرصه دین انسان به تعبیر پیامبر آب دین است، اگر در فضای حیات معنوی انسان نماز وجود نداشته باشد باید به انتظار خشک شدن شاخه دین یعنی زکات، و رگ های دین یعنی روزه، و برگ دین یعنی حسن خلق، و عامل ثمردهی اش یعنی برادری در دین، و جلد و پوستش یعنی حیا و میوه اش یعنی خودداری از محارم، بود.

باغی که از آب محروم می شود همه درختانش خشک می شود. گلستانی که بی آب بماند همه گلهايش پژمرده می گردد، چمنزاری که از آب محروم شود تبدیل به علف خشک می شود، مزرعه ای که بی آب باشد رو به خرابی می رود، شهر و دیاری که دچار قطعی آب شود ساکنانش فراری می شوند، انسانی که بی نماز باشد یا بی نماز شود سرسبزی فضایل و ارزش هایش تهدید به نابودی می شود.

این دو رکعت نماز واقعی است که اگر مکلفی بخواهد آن را تحقق دهد چاره ای ندارد جز این که از زمین غصبی، فرش حرام، لباس حرام، آب غصبی و نجاسات ظاهری و از نجاسات باطنی بپرهیزد. و این نماز واقعی است که به فرموده قرآن مجید انسان را از فحشاء و منکرات باز می دارد. نمازگزاری که از فحشاء و منکرات اجتناب ندارد باید بداند که نمازش نماز نیست.

بنابراین اگر نماز، نماز واقعی باشد همچون آب حیات بخش، سرسبزی ارزش هایی را که انسان کسب کرده حفظ می کند، و نمی گذارد آتش فحشا و منکرات به گلستان و باغ دین برسد و نباتات و گل های معنوی این گلستان و باغ را بسوزاند.

از حضرت امام صادق(ع) روایت شده است : اولین چیزی که از مومن در قیامت محاسبه می شود نماز است، پس اگر نمازش قبول شود سایر اعمالش نیز قبول می شود و اگر نمازش رد شود سایر اعمالش نیز رد می شود.

این روایت اشاره به انسانی دارد که اهل نماز بوده، ولی اگر نمازش شرایط قبولی را نداشته باشد پذیرفته نمی شود و به خاطر پذیرفته نشدن نمازش، اعمال دیگرش را نیز نمی پذیرند، چه رسد به این که انسان از زمره بی نمازان باشد. در این صورت هیچ راهی به حریم دوست ندارد که تا چیزی از اعمال او را بسنجد و ببیند.

قرآن می فرماید: كُلَّ نَفْسٍ بِمَا كَسَبَتْ رَهِينًا إِلَّا اصْحَابَ الیمین لَفِي جَتِّ يَتَسَاءَلُونَ عَنِ الْمُجْرِمِينَ مَا سَلَكَكُمْ فِي سَقَرٍ قَالُوا لَمْ نَك مِنَ الْمُصَلِّينَ؛ هر انسانی در گرو اعمالی است که مرتکب شده است، مگر سعادتمندان که در بهشت هایی که به سر می برند با اشراف و اطلاع بر دوزخ از مجرمان می پرسند: چه چیزی شما را در دوزخ وارد کرد؟ گویند: از نماگزاران نبودیم. (سوره مدثر آیات 38-43)

این گونه نیست که بی نمازان کار خیر و عمل مثبت و سخن حقی نداشته باشند، بلکه بسیاری از بی نمازان کارهای خیری را انجام می

دهند، و کمک هایی را به محتاجان و نیازمندان می رسانند ولی از آنجا که به تعبیر پیامبر "نماز آب دین است" چون باغ اعمالشان به چنین آب معنوی اتصال ندارد ، اعمالشان تباه و ضایع می شود و چیزی در پرونده آنان که مورد پذیرش قرار گیرد نمی ماند، از این جهت تهیدست و ندار وارد قیامت می شوند و تهیدست و ندار هم جایی جز دوزخ نخواهد داشت.